

mærkeligt, om de viste en lignende Sympathi for den mere fredelige materielle Enhed.

Vi vide ikke, om den danske Regjering vil kunne tilbagetrænge denne Stræben; men det tør vi paastaae: at der kræves en kraftig og klogtig Politik for at gjøre det, og at Kræften og Klogten maa have en stærk politisk Organisation at støtte sig paa. Daglig have vi Vidnesbyrd om, at Modstanden endnu er levende i Holsten; Befolkningen maa bringes til Lydighed ved at forlægge danske Tropper til Holsten; Regjeringen maa selv erkjende, at den iildels mangler paalidelige og nidkjære Embedsmænd; med Frygt og Uro seer Enhver den Tid imøde, da Stænderne skulle samles. Og hvorved er Enheden repræsenteret? Det Fællesorgan, hvorved man troede at kunne stramme Baandene mellem de forskjellige Landsdele, have vi ikke. Enheden har saaledes ingen anden Støtte end Kongen og det Geheime Statsraad, og denne Støtte kan ikke ansees stærkere nu end i Absolutismens Dage, og vi ville Alle kunne mindes, hvorvidt den sidste Enhed var stiftet til at kue Modstanden. Det kan ikke være uden Fare under sliige Forhold at vedtage en Lov, som forudsætter en stærk Enhed. Til disse Vanskeligheder maae føies administrative. Grændsebevogtningen ved Elben er i sig vanskelige end den ved Eideren; den bliver dobbelt vanskelig, naar Regjeringen ikke kan stole paa sine Embedsmænd. Og dersom Regjeringen skal tye til en betydelig Militairstyrke, for nogenlunde at hemme Sølvkjøb, da vil Dødsretten ikke alene blive meget kostbart, men Befolkningen vil søle sig i høi Grad fortrædiget derved.

I Forening med selve Tilstanden i Holsten vække de Tractater, Danmark har affluttet, angaaende Enclaverne, med Hamborg, Lübeck, og navnlig den med Oldenburg, store Betæneligheder. Ifølge Tractat med Oldenburg af 4de Januar 1839, er man for Holstens og Tyrstendømmet Lübecks Vedkommende bleven enig med Hensyn til Sølvsystem og Brandevinsbeskatning. Forandring heri kan, ifølge Artiklerne 6, 7 og 8, ikke foretages, medmindre begge de contraherende Parter ere enige. Det er endnu ikke lykkedes den danske Regjering at faae denne Tractat modificeret, navnlig ikke derhen, at de

holsteniske Sætter ubetinget skulle være gjældende i Tyrstendømmet. Da det nu vil være forbundet med store Vanskeligheder, at omslynge disse Enclaver med en Sølvlinie, og da det vel tør ansees som utvivlsomt, at man ikke vil lade hele det danske Monarchies Sølvlovgivning være afhængig af Storhertugen af Oldenburg, saa er det et billigt Ønske fra Rigsdagens Side, at den vil see Udfaldet af disse Underhandlinger, forinden Danmarks Rige forlægger sin Sølvgrænde til Elben.

Dersom Hensyn til Holsten byder os at udfatte den endelige Afgjørelse af denne Sag, byder Hensyn til den danske Grundlov det ikke mindre. Vedtages Loven nemlig, som foreslaaet (see § 11), fraskriver Rigsdagen sig paa ubestemt Tid Ret til at røre ved Sølvlovgivningen. Hvorfor den skulde gjøre det, uden nogenformelst Betryggelse for, hvortil den vil være, ere vi ikke i Stand til at indsee.

Og naar Loven da endelig træder i Kraft, hvorledes vil da Forholdet stille sig? I en constitutionel Stat maa der være et fælles Organ for alle fælles Anliggender. Uden det er enhver sand constitutionel Udvikling en Umulighed. Forinden vi vide, om et saadant Organ vil fremstaae eller ikke, lade vi Tilfældigheden raade med Hensyn til Indførelsen af en Sølvlovgivning. Besværligt vilde det være at give Love i denne Retning med en lovgivende Rigsdag og tvende raadgivende Provindsstænder. Men bleve de sidste lovgivende med Hensyn til Sager, som vedrøre hele Monarchiet, i Stedet for i saa Henseende at gaae op i et Fællesorgan, vilde Monarchiet ligesom blive organiseret i Staten. Trænde, hver for sig stærke, Forsamlinger vilde komme til at bekæmpe hinanden, sønderstøtte Statsenheden, fremkalde Misnoie, Forvirring og almindelig Utilfredshed over det constitutionelle Liv; en fast og rolig Udvikling til det Bedre blev en Umulighed. Resultatet vilde være: den frie Forfatnings moralske Død og derpaa følgende Dødsretten.

Vi bede Thinget ret alvorligt at tage disse Forhold under Overveielse. Vi bekæmpe ikke den Tanke, der ligger til Grund for Regjeringens Forslag; vi raade fra, at man iblunde